

32003L0049

26.6.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 157/49

DYREKTYWA RADY 2003/49/WE**z dnia 3 czerwca 2003 r.****w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych Państw Członkowskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 94,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach jednolitego rynku mającego cechy rynku krajowego transakcje między spółkami różnych Państw Członkowskich nie powinny podlegać bardziej niekorzystnym warunkom podatkowym niż warunki stosowane do tych samych transakcji przeprowadzanych między spółkami tego samego Państwa Członkowskiego.
- (2) Wymaganie to nie jest obecnie spełnione w odniesieniu do odsetek oraz należności licencyjnych; krajowe ustawodawstwa podatkowe związane, tam gdzie jest to stosowne, z umowami dwustronnymi i wielostronnymi nie zawsze mogą zapewnić, aby podwójne opodatkowanie było zniesione oraz ich zastosowanie często powoduje w odniesieniu do zainteresowanych spółek uciążliwe formalności administracyjne oraz problemy w zakresie przepływu środków pieniężnych.
- (3) Niezbędne jest zapewnienie, aby odsetki oraz należności licencyjne były opodatkowane w Państwie Członkowskim tylko raz.
- (4) Zniesienie opodatkowania odsetek oraz należności licencyjnych w Państwie Członkowskim, w którym powstają, pobieranego przez potrącenie u źródła lub poprzez jego naliczenie, jest najbardziej właściwym środkiem zniesienia wymienionych formalności i problemów oraz zapewnienia równości traktowania w zakresie opodatkowania między transakcjami krajowymi a transgranicznymi; zniesienie takich podatków jest szczególnie niezbędne w zakresie takich płatności dokonywanych między spółkami powiązаныmi różnych Państw Członkowskich, jak również między stałymi zakładami takich spółek.
- (5) Zasady te powinno stosować się tylko do kwoty, jeżeli istnieją, odsetek lub należności licencyjnych, która mogłaby być uzgodniona przez płatnika i właściciela tych płatności w przypadku braku szczególnych powiązań.
- (6) Ponadto niezbędne jest, aby nie stawiać przeszkód dla Państw Członkowskich w przyjmowaniu właściwych środków mających na celu zwalczanie nadużyć finansowych.

- (7) Grecji oraz Portugalii należy, ze względów budżetowych, przyznać okres przejściowy, tak aby mogły stopniowo zmniejszać podatki, pobierane przez potrącenie u źródła lub poprzez ich naliczenie, od odsetek lub należności licencyjnych do chwili, gdy państwa te będą w stanie stosować przepisy art. 1.
- (8) Hiszpanii, która rozpoczęła realizację planu zwiększenia hiszpańskiego potencjału technologicznego, należy, ze względów budżetowych, zezwolić przez okres przejściowy na niestosowanie przepisów art. 1 do należności licencyjnych.
- (9) Niezbędne jest składanie przez Komisję sprawozdań Radzie dotyczących działania niniejszej dyrektywy trzy lata po dniu, do którego niniejsza dyrektywa musi być transponowana, w szczególności w celu rozszerzenia jej zakresu na inne spółki lub przedsiębiorstwa oraz dokonywania przeglądów zakresu definicji odsetek i należności licencyjnych zgodnie ze zbliżaniem przepisów regulujących odsetki oraz należności licencyjne w ustawodawstwie krajowym oraz w dwustronnych lub wielostronnych umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania.
- (10) Ponieważ cel proponowanych działań, mianowicie ustanowienie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych spółek powiązanych różnych Państw Członkowskich, nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez Państwa Członkowskie, zatem może być lepiej zrealizowany na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zakres i procedura

1. Odsetki lub należności licencyjne powstające w Państwie Członkowskim są zwolnione z wszelkich podatków nałożonych na te płatności w tym Państwie przez potrącenie u źródła lub przez naliczenie, pod warunkiem że właściciel odsetek lub należności licencyjnych jest spółką innego Państwa Członkowskiego lub stałym zakładem spółki Państwa Członkowskiego znajdującym się w innym Państwie Członkowskim.

2. Płatność dokonana przez spółkę Państwa Członkowskiego lub przez zakład stały znajdujący się w innym Państwie Członkowskim uznaje się za powstałą w tym Państwie Członkowskim, zwanym dalej „państwem źródła”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 22.4.1998, str. 9.⁽²⁾ Dz.U. C 313 z 12.10.1998, str. 151.⁽³⁾ Dz.U. C 284 z 14.9.1998, str. 50.

3. Zakład stały jest uznany za płatnika odsetek lub należności licencyjnych tylko w takim zakresie, w jakim te płatności stanowią wydatki możliwe do odpisania od podatku w odniesieniu do zakładu stałego w Państwie Członkowskim, w którym się znajduje.

4. Spółkę Państwa Członkowskiego uznaje się za właściciela odsetek lub należności licencyjnych tylko wtedy, gdy otrzymuje ona te płatności dla własnej korzyści i nie jako pośrednik, taki jak przedstawiciel, powiernik lub upoważniony sygnatariusz, na rzecz innych osób.

5. Stały zakład uznaje się za właściciela odsetek lub należności licencyjnych:

- a) jeżeli wierzytelność, prawo lub wykorzystanie informacji, w odniesieniu do których powstają odsetki i należności licencyjne, są rzeczywiście związane z tym stałym zakładem; oraz
- b) jeżeli odsetki i należności licencyjne stanowią przychód, w odniesieniu do którego zakład stały podlega w Państwie Członkowskim, w którym się znajduje, jednemu z podatków wymienionych w art. 3 lit. a) pkt iii) lub w przypadku Belgii „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders”, lub w przypadku Hiszpanii „Impuesto sobre la Renta de no Residentes”, lub podatku, który jest identyczny lub w istotnym zakresie podobny oraz który jest nałożony po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy dodatkowo lub zamiast istniejących podatków.

6. W przypadku gdy zakład stały spółki Państwa Członkowskiego jest uznany za płatnika lub za właściciela odsetek lub należności licencyjnych, żadna inna część spółki nie jest uznawana za płatnika lub właściciela tych odsetek lub tych należności licencyjnych do celów niniejszego artykułu.

7. Niniejszy artykuł stosuje się tylko, jeżeli spółka, która jest płatnikiem, lub spółka, której zakład stały jest uznany za płatnika odsetek lub należności licencyjnych, jest spółką powiązaną ze spółką, która jest właścicielem tych płatności lub której zakład stały jest uznawany za właściciela tych odsetek lub należności licencyjnych.

8. Niniejszego artykułu nie stosuje się w przypadku, gdy odsetki lub należności licencyjne są płacone przez zakład stały spółki znajdujący się w państwie trzecim lub do niego oraz działalność gospodarcza spółki jest w całości lub częściowo prowadzona poprzez ten zakład stały.

9. Żadne przepisy niniejszego artykułu nie stoją na przeszkodzie, aby Państwo Członkowskie uwzględniło podczas stosowania swojego prawa podatkowego, odsetki lub należności licencyjne

otrzymywane przez jego spółki, przez zakłady stałe jego spółek lub przez zakłady stałe znajdujące się w tym Państwie.

10. Państwo Członkowskie ma możliwość niestosowania niniejszej dyrektywy do spółki innego Państwa Członkowskiego lub do zakładu stałego spółki innego Państwa Członkowskiego w sytuacji, gdy warunki określone w art. 3 lit. b) nie zostały utrzymane przez nieprzerwany okres przynajmniej dwóch lat.

11. Państwo źródła może wymagać, aby spełnienie wymagań ustanowionych w niniejszym artykule oraz w art. 3 zostało uzasadnione w chwili płatności odsetek lub należności licencyjnych za pomocą zaświadczenia. W przypadku gdy spełnienie wymagań ustanowionych w niniejszym artykule nie zostało poświadczonych w chwili płatności, Państwo Członkowskie ma prawo wymagać potrącenia podatku u źródła.

12. Państwo źródła może uczynić warunkiem uzyskania zwolnienia na mocy niniejszej dyrektywy wydanie decyzji obecnie przyznającej zwolnienie w następstwie zaświadczenia potwierdzającego spełnienie wymagań ustanowionych w niniejszym artykule oraz w art. 3. Decyzja w sprawie zwolnienia jest wydawana w terminie najwyżej trzech miesięcy po zaświadczeniu oraz po przedstawieniu takich dodatkowych informacji, o jakie Państwo źródła może w uzasadniony sposób poprosić. Decyzja ta jest ważna przez okres przynajmniej jednego roku po jej wydaniu.

13. Do celów ust. 11 i 12 zaświadczenie, które ma być wydane, w odniesieniu do każdej umowy dotyczącej płatności jest ważne przez przynajmniej jeden rok, ale nie więcej niż trzy lata od daty wydania, oraz zawiera następujące informacje:

- a) dowód siedziby spółki przejmującej do celów podatkowych oraz, tam gdzie jest to konieczne, istnienia zakładu stałego potwierdzone przez organ podatkowy Państwa Członkowskiego, w którym spółka przejmująca ma siedzibę do celów podatkowych lub w którym znajduje się zakład stały;
- b) własność tych opłat przez spółkę przyjmującą zgodnie z ust. 4 lub istnienie warunków zgodnie z ust. 5, w przypadku gdy zakład stały jest odbiorcą płatności;
- c) spełnienie wymagań zgodnie z art. 3 lit. a) ppkt iii) w przypadku spółki przyjmującej;
- d) minimalny pakiet akcji lub kryterium minimalnego pakietu akcji z prawem głosu zgodnie z art. 3 lit. b);
- e) okres, w którym istniały pakiety akcji określone w lit. d).

Państwa Członkowskie mogą ponadto wymagać uzasadnienia prawnego w odniesieniu do płatności wynikających z umowy (np. umowa pożyczki lub umowa licencyjna).

14. W przypadku gdy wymagania w zakresie zwolnienia prze-
stały być spełniane, spółka przejmująca lub zakład stały nie-
zwłocznie powiadamiają spółkę wypłacającą lub zakład stały
oraz, jeżeli Państwo źródło tego wymaga, właściwy organ tego
Państwa.

15. W przypadku gdy spółka wypłacająca lub zakład stały potra-
ciły podatek u źródła, który ma być zwolniony na mocy niniej-
szego artykułu, można żądać zwrotu tego podatku u źródła. Pań-
stwo Członkowskie może wymagać informacji określonych
w ust. 13. Wniosek o zwrot musi być przedłożony w ustanowio-
nym okresie. Okres ten trwa przynajmniej dwa lata od dnia,
w którym zostały zapłacone odsetki lub należności licencyjne.

16. Państwo źródło zwraca nadpłacony podatek potrącony u
źródła w terminie jednego roku po należytnym otrzymaniu wnio-
sku oraz informacji dodatkowych, jakich Państwo źródło może
w sposób uzasadniony wymagać. W przypadku gdy podatek
potrącony u źródła nie został zwrócony w tym okresie, spółka
przejmująca lub zakład stały są uprawnione, po upływie danego
roku, do odsetek z tytułu tego podatku, który ma być zwrócony,
w stopie odpowiadającej krajowej stopie procentowej, która ma
być stosowana w porównywalnych przypadkach na podstawie
prawa krajowego Państwa źródła.

Artykuł 2

Definicja odsetek oraz należności licencyjnych

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) pojęcie „odsetki” oznacza przychód z wszelkiego rodzaju ros-
zczeń, zabezpieczonych hipoteką lub nie, oraz uprawniających
lub nie do udziału w zyskach dłużnika, w szczególności przy-
chód z papierów wartościowych oraz przychód z obligacji,
łącznie z premiami oraz nagrodami związanymi z takimi
papierami wartościowymi, obligacjami; kary opóźnienia
w płatnościach nie są uznawane za odsetki;
- b) pojęcie „należności licencyjne” oznacza wszelkiego rodzaju
płatności uzyskane jako wynagrodzenie za wykorzystywanie
lub prawo do wykorzystywania wszelkich praw autorskich
w zakresie prac literackich, artystycznych lub naukowych,
łącznie z filmami dla kin oraz oprogramowaniem, każdym
patentem, znakiem towarowym, projektem lub modelem, planem,
tajemnicą technologii lub procesem produkcyjnym, lub
informacje dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej,
handlowej lub naukowej; płatności za używanie lub
prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlo-
wego lub naukowego są uznawane za należności licencyjne.

Artykuł 3

Definicja spółki, spółki powiązanej oraz zakładu stałego

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) pojęcie „spółka Państwa Członkowskiego” oznacza każdą
spółkę:
  - i) przyjmującą jedną z form wymienionych w Załączniku do
niniejszej dyrektywy; oraz

- ii) która zgodnie z prawem podatkowym Państwa Człon-
kowskiego jest uznawana za mającą siedzibę w tym Pań-
stwie Członkowskim oraz nie jest, w rozumieniu umowy
w sprawie unikania podwójnego opodatkowania docho-
dów zawartej z państwem trzecim, uznawana za mającą
siedzibę do celów podatkowych poza Wspólnotą; oraz

- iii) która podlega jednemu z następujących podatków bez
zwolnienia lub podatkowi, który jest identyczny lub
w istotnym stopniu podobny oraz który jest nałożony po
dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy w uzupełnieniu
do, lub zamiast tych istniejących podatków:

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting w Belgii,
- selskabsskat w Danii,
- Körperschaftsteuer w Niemczech,
- Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων w Grecji,
- impuesto sobre sociedades w Hiszpanii,
- impôt sur les sociétés we Francji,
- corporation tax w Irlandii,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche we Wło-
szech,
- impôt sur le revenu des collectivités w Luksemburgu,
- vennootschapsbelasting w Niderlandach,
- Körperschaftsteuer w Austrii,
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas
w Portugalii,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund
w Finlandii,
- statlig inkomstskatt w Szwecji,
- corporation tax w Zjednoczonym Królestwie;

b) spółka jest „spółką powiązaną” z drugą spółką, jeżeli przy-
najmniej:

- i) pierwsza spółka ma bezpośredni minimalny udział
w wysokości 25 % w kapitale drugiej spółki, lub
- ii) druga spółka ma bezpośredni minimalny udział w wyso-
kości 25 % w kapitale pierwszej spółki, lub
- iii) trzecia spółka ma bezpośredni minimalny udział w wyso-
kości 25 % zarówno w kapitale pierwszej, jak i drugiej
spółki.

Udziały w kapitale muszą odnosić się tylko do spółek mają-
cych siedzibę na terytorium Wspólnoty.

Jednakże Państwa Członkowskie mają możliwość zastąpienia
kryterium minimalnego udziału w kapitale minimalnym
pakietem akcji z prawem głosu;

- c) pojęcie „zakład stały” oznacza stałe miejsce prowadzenia dzia-
łalności znajdujące się w Państwie Członkowskim, przez które
działalność spółki innego Państwa Członkowskiego jest pro-
wadzona w całości lub częściowo.

Artykuł 4

Wyłączenie płatności jako odsetek i należności licencyjnych

1. Państwo źródła nie jest zobowiązane do zapewnienia korzyści wynikających z niniejszej dyrektywy w następujących przypadkach:

- a) płatności, które są uznawane za podział zysków lub jako zwrot kapitału zgodnie z prawem Państwa źródła;
- b) płatności wynikające z wierzytelności, z którymi jest związane prawo do udziału w zyskach dłużnika;
- c) płatności wynikające z wierzytelności, które uprawniają wierzyciela do zamiany jego prawa do odsetek na prawo do udziału w zyskach dłużnika;
- d) płatności wynikające z wierzytelności, wobec których nie przewiduje się spłaty kwoty głównej lub też ich zwrotu ma nastąpić później niż 50 lat po dacie emisji.

2. W przypadku gdy z powodu szczególnych powiązań między płatnikiem a właścicielem odsetek lub należności licencyjnych, lub między jednym z nich a osobą trzecią, kwota odsetek lub należności licencyjnych przekracza kwotę, która mogłaby być zaakceptowana przez płatnika oraz właściciela tych płatności w przypadku braku takiego powiązania, przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się tylko do tej ostatniej kwoty, jeżeli istnieje.

Artykuł 5

Nadużycia finansowe

1. Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody w stosowaniu przepisów, krajowych lub opartych na umowach, niezbędnych do zapobiegania nadużyciom finansowym.

2. Państwa Członkowskie mogą, w przypadku transakcji, których zasadniczą przyczyną lub jedną z zasadniczych przyczyn jest uchylenie się od podatków, unikanie płacenia podatków lub nadużycie, cofnąć korzyści wynikające z niniejszej dyrektywy lub odmówić zastosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 6

Przepisy przejściowe dla Grecji, Hiszpanii oraz Portugalii

1. Grecji i Portugalii zezwala się na niestosowanie przepisów art. 1 do daty stosowania określonej w art. 17 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek⁽¹⁾. Przez ośmioletni okres przejściowy rozpoczynający się w wyżej wymienionym dniu stawka podatku w odniesieniu do wypłat odsetek lub należności licencyjnych dokonanych na rzecz spółki powiązanej innego Państwa Członkowskiego lub na rzecz zakładu stałego spółki powiązanej Państwa Członkowskiego znajdującego się w innym Państwie Członkowskim nie może przekraczać 10 % w okresie pierwszych czterech lat oraz 5 % w okresie ostatnich czterech lat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 26.6.2003, str. 38.

Hiszpanii zezwala się, tylko w odniesieniu do należności licencyjnych, na niestosowanie przepisów art. 1 do daty stosowania określonej w art. 17 ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/48/WE. Przez sześcioletni okres przejściowy rozpoczynający się z wyżej wspomnianą datą w wyżej wymienionym dniu stawka podatku w odniesieniu do wypłat odsetek lub należności licencyjnych dokonanych na rzecz spółki powiązanej innego Państwa Członkowskiego lub na rzecz zakładu stałego spółki powiązanej Państwa Członkowskiego znajdującego się w innym Państwie Członkowskim nie może przekraczać 10 %.

Jednakże niniejsze przepisy przejściowe nadal podlegają ciągłemu stosowaniu jakichkolwiek stawek podatku niższych niż stawki określone w akapicie pierwszym i drugim, przewidzianych w dwustronnych umowach zawartych między Grecją, Hiszpanią i Portugalią oraz innymi Państwami Członkowskimi. Przed końcem każdego okresu przejściowego wymienionego w niniejszym ustępie Rada może zdecydować jednomyślnie, na wniosek Komisji, o możliwym przedłużeniu tych okresów przejściowych.

2. W przypadku gdy spółka Państwa Członkowskiego lub zakład stały spółki Państwa Członkowskiego znajdujący się w tym Państwie Członkowskim:

- otrzymuje odsetki lub należności licencyjne ze spółki powiązanej z Grecji lub Portugalii,
- otrzymuje należności licencyjne ze spółki powiązanej z Hiszpanii,
- otrzymuje odsetki lub należności licencyjne od zakładu stałego spółki powiązanej Państwa Członkowskiego, który znajduje się w Grecji lub Portugalii, lub
- otrzymuje należności licencyjne od zakładu stałego spółki powiązanej Państwa Członkowskiego, który znajduje się w Hiszpanii,

pierwsze Państwo Członkowskie dopuszcza kwotę równą podatkowi płaconemu w Grecji, Hiszpanii lub Portugalii zgodnie z ust. 1 w stosunku do tego dochodu jako potrącenie z podatku od dochodu spółki lub zakładu stałego, który otrzymał ten dochód.

3. Potrącenie przewidziane w ust. 2 nie może przekraczać niższej z dwóch następujących kwot:

- a) podatku płaconego w Grecji, Hiszpanii oraz Portugalii od takiego dochodu na podstawie ust. 1; lub
- b) tej części podatku od dochodu spółki lub zakładu stałego, który otrzymuje odsetki lub należności licencyjne, obliczonego przed potrąceniem, który jest przypisany do tych płatności na podstawie prawa krajowego Państwa Członkowskiego, którego jest to lub w którym znajduje się zakład stały.

Artykuł 7

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 2004 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą, wraz z tabelą wskazującą sposób, w jaki przepisy niniejszej dyrektywy odpowiadają przyjętym przepisom krajowym.

Artykuł 8

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2006 r. Komisja składa Radzie sprawozdanie w sprawie działania niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu rozszerzenia jej zakresu na spółki lub przedsiębiorstwa inne niż określone w art. 3 oraz w Załączniku.

Artykuł 9

Klauzula rozgraniczająca

Niniejsza dyrektywa nie narusza stosowania przepisów krajowych lub przepisów opartych na umowach, które

wykraczają poza przepisy niniejszej dyrektywy i mają na celu zniesienie lub ograniczenie podwójnego opodatkowania odsetek i należności licencyjnych.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 11

Adresaci

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 3 czerwca 2003 r.

W imieniu Rady

N. CHRISTODOULAKIS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz spółek objętych art. 3 lit. a) dyrektywy

- a) spółki prawa belgijskiego określane jako: „naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée” oraz te podmioty prawa publicznego, które działają na podstawie prawa prywatnego;
  - b) spółki prawa duńskiego określane jako: „aktieselskab” i „anpartsselskab”;
  - c) spółki prawa niemieckiego określane jako: „Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung” i „bergrechtliche Gewerkschaft”;
  - d) spółki prawa greckiego określane jako: „ανώνυμη εταιρία”;
  - e) spółki prawa hiszpańskiego określane jako: „sociedad anónima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada” oraz te podmioty prawa publicznego, które działają na podstawie prawa prywatnego;
  - f) spółki prawa francuskiego określane jako: „société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée” oraz przemysłowe i handlowe zakłady i przedsiębiorstwa publiczne;
  - g) spółki prawa irlandzkiego określane jako: public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee, podmioty zarejestrowane na podstawie Industrial and Provident Societies Acts lub podmioty typu „building societies” zarejestrowane na podstawie Building Societies Acts;
  - h) spółki prawa włoskiego określane jako: „società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata” oraz podmioty publiczne i prywatne wykonujące działalność przemysłową i handlową;
  - i) spółki prawa luksemburskiego określane jako: „société anonyme, société en commandite par actions and société à responsabilité limitée”;
  - j) spółki prawa niderlandzkiego określane jako: „naamloze vennootschap” oraz „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”;
  - k) spółki prawa austriackiego określane jako: „Aktiengesellschaft” oraz „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”;
  - l) spółki handlowe lub spółki prawa cywilnego mające formę handlową, spółdzielnie oraz przedsiębiorstwa publiczne związane zgodnie z prawem portugalskim;
  - m) spółki prawa fińskiego określane jako: „osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, säästöpankki/sparbank” oraz „vakuutusyhtiö/försäkringsbolag”;
  - n) spółki prawa szwedzkiego określane jako: „aktiebolag” oraz „försäkringsaktiebolag”;
  - o) spółki związane na podstawie prawa Zjednoczonego Królestwa.
-